

URBAN ECOLOGISTICS

In the context of logistical processes, the city is viewed as a combination of economic, social and natural systems composed of many functional subsystems that are open to the outside world. City is a system in which a flow of people, animals, goods, information, and waste are constantly being managed. Logistics, which involves the management processes, handles the coordination of these flows, that is, on the one hand, it deals with meeting citizens' needs and optimizing the performance, and on the other hand, helps resolve conflicts and minimize hazards [5, p. 97].

Cities tend to take care of the environment and improve the quality of life. So we can observe the emergence of an ecological orientation within the concept of urban logistics. In a narrow perspective, its subject is the export and disposal of waste and the city's water, and sewage management. In a broad perspective, it aims at minimizing threats that are putting pressures on the natural and anthropogenic environment, such as waste, air pollution emissions and noise levels.

The tasks of the ecologistics project includes performing the diagnosis of the activities related to collection and disposal waste in an environmentally friendly manner and to propose a model of waste disposal by creating logistics chains that will connect sites of waste generation with sites of waste disposal (process optimization of waste recycling). This task will be based on the concept of the management of waste materials flows, as well as the disposal and recycling of materials which are environmentally harmful. [3, s. 28].

However the major tasks of ecologistics include the formation of logistic processes (transport, storage, production, and utilization) and their management, so that the environmental hazards be minimized [4, p. 303].

Due to the growing stream of waste being generated both by households and by industry, we are going to witness an increase in the volume of flows, managed by ecologistics, in the overall logistics system, which is due to the increasing amount of waste and changes in the system of their disposal. Implementing a sustainable development policy in Poland has brought about changes in the law that make it mandatory to reduce the amount of deposited waste. Ultimately, all the waste generated in the EU countries, including Poland, should be disposed of in the form of recycling or energy recovery.

According to the hierarchy of waste management methods, the primary task is to prevent the formation of waste, then to prepare them for reuse, recycling and other recovery processes, and finally, to perform its disposal [2].

In the sphere of waste disposal, urban ecologistics consists in the creation of logistic chains combining waste generation sites with waste disposal sites. This component of ecologistics includes the following activities [5, p. 98]:

- collection and sorting of waste
- transport and storage of waste
- waste processing
- providing recyclable materials.

However, the real challenge in the area of ecology is coordinating the waste disposal with the sphere of the waste generation and consumption, i.e. optimizing the recycling processes in the economy [5, p. 98].

Entities in the urban economy, mainly those engaged in recovery and recycling, get used products and those that are withdrawn from the market. Within the framework of ecologistics, all waste management activities are carried out, including:

- collection,

- sorting,
- verification,
- waste flow to disposal (recycling, energy recovery) or decommissioning (safe storage or incineration without energy recovery) entities,
- waste monitoring,
- preparation of documentation (reports) and information dissemination.

1. *Biała księga. Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu*, (2011), Komisja Europejska, KOM(2011)144

2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312z 22.11.2008, str. 3, z późn. zm.)

3. Kolanek Cz. (2011), *Ekologistyka*, [w:] T. Nowakowski (red.), *Systemy logistyczne*, Wydawnictwo Difin, Warszawa.

4. *Kompendium wiedzy o logistyce*, (2002), Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa–Poznań

5. Sokołowicz M.E., Przygodzki Z. (2016), *Logistyka miejska i transport zrównoważony*, [w:] *Ekomiasto i Gospodarka. Zrównoważony, inteligentny i partycypacyjny rozwój miasta*, (red. nauk.) Nowakowska A., Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.

Клеп Є.В.

аспірант

Національна академія державного управління при Президентіві України

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СТАРОПРОМИСЛОВИХ МІСТ УКРАЇНИ

Розвиток ринкової економіки в умовах тотальної глобалізації призвів до жорсткої конкуренції між містами та регіонами, зокрема старопромисловими. Помітні диспропорції розвитку міст в сукупності з низькою конкурентоспроможністю українських підприємств стримують розвиток економіки країни та перешкоджають входженню в групу країн-лідерів. Одним із факторів, які мають вирішальний вплив на диференціацію рівня розвитку старопромислових міст і гальмують розвиток країни, є наявність великої кількості міст, які не можуть впоратися з глобальними економічними змінами і стають вразливими, втрачаючи конкурентоспроможність.

Для визначення стратегічних напрямів розвитку старопромислових міст був проведений порівняльний аналіз зарубіжного досвіду розвитку і відновлення старопромислових міст, що дозволило виділити основні стратегічні кроки регіональної влади щодо цих міст в залежності від їх типу, географічного положення і виникаючих проблем соціально-економічного розвитку.

Стратегія адаптації до зовнішнього середовища базується на розвитку існуючої промисловості в місті, посилення профільної промислової спеціалізації, оновленні виробничої та управлінської системи містоутворюючих підприємств. Стабільні старопромислові міста знаходяться в перехідному стані і можуть в результаті стрімкого економічного зростання перейти в групу ефективних старопромислових за рахунок високої продуктивності праці або, навпаки, ті міста, в яких продуктивність праці низька, мають ризик потрапити в групу вразливих [2]. Ця стратегія є найбільш оптимальною через наявність достатньої кількості фінансових ресурсів, які надходять від зосереджених у них конкурентоспроможних промислових галузей, які слабо піддаються кризовим явищам.

Інноваційна стратегія базується на розвитку принципово нових для території високотехнологічних, екологічних галузей. Одним з напрямків її реалізації є створення